

תת"ע 9153/11/18 - אחלאס ספדי נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

תת"ע 9153-11-18 מדינת ישראל נ' ספדי
תיק חיצוני: 11117062494

מספר בקשה: 1

בפני	כבוד השופטת רונה פרסון
מבקשת	אחלאס ספדי
נגד	
משיבה	מדינת ישראל

החלטה

1. לפניי בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר המבקשת ביום 27.11.18 (להלן: "**פסק הדין**").
2. במסגרת פסק הדין הורשעה המבקשת בעבירה של נהיגה שלא בצידו הימני הקיצוני של הכביש, ונגזר עליה קנס בסך 300 ₪.
3. המבקשת טענה כי ביום 10.4.18 הגישה בקשה להישפט באמצעות ב"כ וכי צוין בבקשה שיש לשלוח ההזמנה לכתובתו של ב"כ. טענה כי מעולם לא קיבלה זימון לדיון וכי מעיון באישור המסירה עולה כי הזימון לדיון נשלח לכתובתה של המבקשת וחזר בציון "לא נדרש". טענה כי נודע לה אודות פסק הדין לפני ימים ספורים בעת שקיבלה הודעת תשלום קנס. טענה כי היא נוהגת משנת 1984 ואין לה עבר תעבורתי. לאור האמור ועל מנת למנוע עיוות דין ביקשה להורות על ביטול פסק הדין וליתן לה יומה בבית המשפט.
4. המשיבה התנגדה לבקשה וטענה כי דבר הדואר לא נדרש על ידי המבקשת ומדובר בהמצאה כדין על פי תקנה 44 לתקנות סדר הדין הפלילי.
5. לאחר ששקלתי טענות הצדדים החלטתי לדחות הבקשה.
6. על פי סעיף 130(ח) לחסד"פ בית המשפט רשאי, על פי בקשת הנאשם, לבטל את פסק הדין בהתקיים אחד משני תנאים: סיבה מוצדקת לאי התייצבותו לדיון או גרימת עיוות דין כתוצאה מהותרת פסק הדין על כנו (ראו בנדון: רע"פ 9142/01 **איטליא נ' מ"י**, פ"ד נז(6) 793; רע"פ 7709/13 **סאסי**

עמוד 1

נ' מ"י, ניתן בתאריך 28.11.13).

7. משלוח הזמנה באמצעות דואר רשום מקים "חזקת מסירה" כאשר על הנמען מוטל הנטל להוכיח כי לא קיבל את ההודעה מסיבות שאינן תלויות בו (ראו לעניין זה רע"פ 8626/14 סמארה נ' מ"י, 10.2.15 וכן רע"פ 106/15 קריב נ' מ"י, 20.1.15).

מאישור המסירה עולה כי הזימון לדיון נשלח לכתובתה של המבקשת וחזר בציון "לא נדרש". על פי תקנה 44 לתקנות סדר הדין הפלילי, התשל"ד-1974, מדובר בהמצאה כדין גם בלא חתימה על אישור המסירה, ומכאן שקמה חזקת המסירה.

לטענת המבקשת, אף שצוין על גבי הבקשה להישפט כי יש לשלוח ההזמנה לדיון לכתובתו של ב"כ, ההזמנה נשלחה לכתובתה של המבקשת. משנשלח הזימון לכתובתה של המבקשת, חרף בקשתה לשלוח הזימון לכתובתו של ב"כ, באחריותה של המבקשת לדרוש את דבר הדואר שנשלח אליה, ומשלא עשתה כן, אין לה להלין אלא על עצמה. בנסיבות אלה, לא מצאתי כי עלה בידי המבקשת להוכיח כי לא קיבלה את דבר הדואר מסיבות שאינן תלויות בה, ומכאן שלא הפריכה את חזקת המסירה. המבקשת אף ציינה כי קיבלה בדואר את הודעת תשלום הקנס, ללא קושי. בנוסף, המבקשת לא תמכה בקשתה בתצהיר.

8. מעבר לכך, המבקשת לא הציגה טענות הגנה כלשהן ואף לא פירטה כיצד הותרת פסק הדין על כנו תגרום לה עיוות דין.

עוד יש לציין כי העונש שנגזר על המבקשת אינו חורג ממתחם העונש הנהוג לעבירה מסוג זה.

9. לאור כל האמור לעיל הבקשה נדחית.

10. בשים לב לדחיית הבקשה, ההחלטה על עיכוב ביצוע פסק הדין מבוטלת.

הנאשמת תשלם הקנס האמור בגזר הדין עד ליום 17.2.19.

11. המזכירות תעביר עותק החלטתי זו לצדדים.

ניתנה היום, ח' שבט תשע"ט, 14 ינואר 2019, בהעדר הצדדים.

